

Najít čas pro druhé

Jak důležité je vychovávat srdce k péči, k tomu, aby mu záleželo na lidech i věcech. Tady vše začíná: péčí o druhé, o svět, o stvoření. Znat mnoho lidí a mnoho věcí není k ničemu, pokud o ně nepečujeme.

Bylo by krásné *najít čas pro druhé lidi*. Čas je bohatstvím, které všichni máme, ale které si žárlivě střežíme, protože je chceme užívat jenom pro sebe. Je třeba žádat o milost, abychom nacházeli čas pro Boha a pro bližního. Čas pro osamocенého a trpícího člověka i pro toho, kdo potřebuje naslouchání a péči. Pokud najdeme čas a darujeme ho, užaseme, jaké štěstí nám to přinese.

Žít v naději

Denně zakoušíme, jak nás přitahují vlastní zájmy a rozptyluje řada marností, takže nám hrozí, že ztratíme to podstatné. Proto Bůh všem opakuje: „Bděte!“ (Mk 13,37). Bděte, dávejte pozor.

Máme-li však bdít, pak to znamená, že je noc. Ano, nyní nežijeme ve dne, ale v jeho očekávání, žijeme v temnotách a námahách. Den přijde, až budeme s Hospodinem. Přijde, neklesejme na mysli. Noc přejde, povstane Pán a bude nás soudit ten, který pro nás zemřel na kříži. Bdít znamená čekat na to, nezmalomyslnět, ale žít v naději. Jako jsme před svým narozením byli očekáváni těmi, kdo nás milovali, jsme nyní očekáváni vtělenou Láskou. A jsme-li očekáváni v nebi, proč žít pozemskými nároky? Proč se trmáčet pro trochu peněz, pověst či úspěch, které všechny pomíjí? Proč ztrácet čas stížnostmi na noc, když nás očekává denní světlo? Proč hledat

„kmotry“ kvůli povýšení a kariéře? Všechno pomíjí. Bděte, praví Pán.

Čekají nás nové věci

Naděje je smělá, a proto se, bratři a sestry, odvažme snít ve velkém! Nebojme se toho a usilujme o naplnění ideálů spravedlnosti a lásky ve společnosti, které povstávají z naděje. Nepokoušejme se rekonstruovat minulost, zejména tu, která byla ničemná a chorobná. Minulost zůstává minulostí – nás čekají nové věci. Bůh přislíbil: „Všecko tvořím nové.“ Povzbuzujme se navzájem, abychom snili ve velkém a hledali tyto ideály. Utvářejme budoucnost, kde by se lokální i globální dimenze navzájem obohacovaly – každý může a musí dát svůj přínos, svoji kulturu, filosofii a svůj způsob myšlení. Pracujme na budoucnosti, kde by krása a bohatství menšinových a také odepisovaných skupin mohly vzkvétat, neboť také v nich spočívá krása.

Přátelství

Přátelství je životní dar i dar Boží. Prostřednictvím přátel nás Bůh tříbí a přivádí ke zralosti. Zároveň jsou věrní přátelé, kteří při nás stojí v obtížných chvílích, odrazem Boží lásky, útěchy a láskyplné přítomnosti. Přátelé nás učí otevřenosti, porozumění a péči o druhé, učí nás vycházet ze svého pohodlí a osamocnosti a sdílet život. „Věrný přítel proto není k zaplacení“ (Sir 6,15).

Přátelství není letmý a pomíjivý, ale stálý, pevný a věrný vztah, který postupně dozrává. Je to vztah citové náklonnosti,